

Reisverslag Oekraïnereis. 17 februari---24 februari.

Begin februari werd ik benaderd door Jan Huigen (bestuurslid van Mir Wam), of ik een rit naar Oekraïne wilde doen. Nu dit is niet tegen dovemansoren gezegd. Als ik tijd heb dan stem ik daar mee in en heb ik geen tijd dan maak ik tijd.

Vrijdag 13 februari begonnen we met de voorbereidingen. Deze dag heb ik de vrachtauto gehaald in Goes. Zaterdag 14 februari zijn we met het inladen begonnen. Eerst in Ermelo. Hier hadden ze weer vele goederen bijeen gebracht. Bij een bejaardenhuis hebben we 27 koelkasten in geladen, waarna we naar Harderwijk, naar het bedrijf van Reijersen-van Buren, zijn vertrokken waar we kleding en 2 pallets met evangelische lectuur hebben ingeladen. Daarna weer terug naar Ermelo. Daar hebben we bij de kerk nog verschillende goederen bij geladen. Het treft me altijd weer dat hier zoveel enthousiasme is voor de hulp die ze mogen verlenen voor de medemens in nood. Ook enkele grote dozen met snoep ontbraken niet.

Toen was het zondag en waren we nog thuis.

Maandagmorgen vroeg naar Zeeland gereden om in Nieuwerkerk bij het depot van MirWam ook de nodige kleding etc. in te laden. Daarna door naar Terneuzen ook voor kleding en materiaal voor de kerkbouw in Zhytomir. Hierna ben ik doorgereden naar Duitsland waar ik half tien in de avond arriveerde. De materialen voor de kerkbouw zijn hier weer uitgeladen i.v.m. het gewicht van de lading. Verder hebben we afgeladen met kleding. Na een nacht bij Jacob Steinle te doorgebracht hebben zijn we naar Friedensstimme Duitsland gegaan om de documenten klaar te maken. Zo ben ik in de namiddag weggereden om een chauffeur in Duitsland op te halen. Normaal rijd ik altijd met Heimen van de Brink maar deze was verhinderd vandaar deze combinatie.

De reis door Duitsland en Polen verliep voorspoedig.

Ook de grens bij Oekraïne ging heel voorspoedig. Onderweg naar de douane bij Kiev hebben we in de nacht met nogal wat sneeuw te kampen gehad. Maar gelukkig hebben we er niet veel last van gehad. Het inklaarven ging ook goed en zo zijn we de volgende nacht weer doorgereden naar Merefá. Een rit van ongeveer 800 km. Toch wel spannend omdat dit de richting was van het oorlogsgebied. Gelukkig kregen we iemand mee die bekend was met de gevaren die er eventueel op konden treden. Zo zijn we een eindje voor Charkov afgeslagen het bos in om de controleposten te omzeilen. Een slechte weg met sneeuw en dan midden in de nacht dan gaat je hart toch wel een beetje sneller kloppen. Maar door de goede hand van de Heere mochten we zonder problemen op ons los adres aankomen.

Hier hebben we ons verfrist en een paar uur geslapen. Vrijdag 's morgens zijn we met afladen begonnen en zo waren we na ongeveer 2 uur gelost. Bij een broeder gegeten en weer terug. Weer onder begeleiding. De andere dag zijn we nog even bij Lena Voth geweest en hebben de zondag in Kurnoy door gebracht. Maandagmorgen vroeg weggereden om nog even bij vrienden in Kovel een bezoek te brengen. Ook weer de nacht doorgereden en zo mocht ik dinsdagavond laat weer thuis arriveren.

Door de Hand Des Heeren geleid. Jullie hebben wel begrepen dat je op zulke reizen niet zoveel nachtrust krijgt maar dat weet je van te voren. Dit was een verslag van de reis onderweg.

Dit heb ik wel opgemerkt dat de nood groot is in dit land. Het leven, is er vanwege de geldontwaarding meer als dubbel zo duur geworden. We hoorden dat pensioenen niet meer uitbetaald worden, ook geen kinderbijslag en als er al werk is, is het loon niet hoger geworden. Dus al met al grote armoede. Zelfs bij de banken is er geen geld meer, ook aan de bank bij de grens niet, wil je geld gewisseld hebben dan moet je een andere weg bewandelen. Maar je wordt er klein onder hoe blij en dankbaar de mensen zijn met de hulp die er geboden wordt en ik heb niemand horen klagen onder deze omstandigheden. Ze zijn tevreden met datgene wat ze nog hebben. Maar fijn dat we er zo met zijn allen een klein schakeltje in mogen zijn om enige nood te lenigen. Verder is de oorlog het gesprek van de dag, al hebben wij er betrekkelijk weinig van gemerkt. En Frans, de snoep hebben ik uitgedeeld op een school, en bij grote gezinnen. Het was echt een traktatie want onder de huidige omstandigheden is dit het eerste wat er bij in schiet. Namens deze families hartelijk dank.

Geert Hummel